

Κυρίες και Κύριοι Βουλευτές

Θέλω να ξεκινήσω από τα ίδια τα γεγονότα.

Στις αρχές του καλοκαιριού του 2010 ο τότε Διοικητής της ΕΥΠ με ενημέρωσε ότι οι Γαλλικές αρχές είχαν στην κατοχή τους στοιχεία που είχαν υποκλαπεί για καταθέσεις Ελλήνων πολιτών σε συγκεκριμένη Ελβετική τράπεζα.

Και ότι θα ήταν διατεθειμένες να στείλουν τις πληροφορίες αυτές στις Ελληνικές αρχές, κατόπιν συνεννόησης μεταξύ των αρμοδίων Υπουργείων.

Σε ένα από τα επόμενα συμβούλια Υπουργών Οικονομικών, ζήτησα από τη Γαλλίδα Υπουργό Οικονομικών να στείλει στις Ελληνικές Αρχές τα εν λόγω στοιχεία.

Εκείνη επιφυλάχθηκε να εξετάσει το θέμα, και σε επόμενη συνάντηση, αφού μου επεσήμανε το ευαίσθητο του ζητήματος, συμφώνησε να σταλούν και μας παρέπεμψε στο Γενικό Γραμματέα του υπουργείου της.

Ζήτησα από τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομικών να έρθει σε επαφή με τον Γάλλο ομόλογό του και τον Οκτώβριο του 2010 τα στοιχεία αυτά έφτασαν στην Αθήνα αφού προηγουμένως ο Έλληνας Πρέσβης τα είχε παραλάβει από το Γαλλικό Υπουργείο Οικονομικών.

Επρόκειτο για πληροφορίες αποθηκευμένες σε ψηφιακό δίσκο - ένα CD χωρίς διακριτικά, με ένα σύνολο περίπου 2000 αρχείων τύπου Excel, το καθένα από τα οποία αντιστοιχούσε σε ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, και περιείχε τα στοιχεία του προσώπου αυτού και τα οικονομικά στοιχεία που το αφορούσαν κατά το χρόνο που η πληροφορία υπεκλάπη από την Ελβετική τράπεζα.

Ζήτησα από συνεργάτη μου να μου δώσει μία εικόνα του συνολικού ποσού των καταθέσεων και να καταγράψει τους μεγαλύτερους καταθέτες.

Μου ανέφερε ότι οι καταγεγραμμένες καταθέσεις στα αρχεία άθροιζαν περί τα 2 δις δολάρια, ότι από τις περίπου 2000 περιπτώσεις, πάνω από τις μισές φαίνονταν με μηδενικές καταθέσεις, και ότι το άθροισμα των καταθέσεων 20 περίπου ατόμων αντιστοιχούσε στο ήμισυ του συνόλου. Ενδεικτικά, η μεγαλύτερη ήταν το γνωστό πλέον ποσό των 550 εκ. δολαρίων.

Ο συνεργάτης μου, μου έδωσε σε χαρτί τα 20 περίπου ονόματα με τις μεγαλύτερες καταθέσεις και μου επέστρεψε το CD. Ζήτησα από το γραφείο μου να γίνει ένα αντίτυπο του ηλεκτρονικού φακέλου με τα περίπου 2000 αρχεία σε usb και να φυλαχθεί το CD χωρίς να ενημερώσω για το περιεχόμενό του.

Κάλεσα στο γραφείο μου τον Ειδικό Γραμματέα του ΣΔΟΕ κ. Καπελέρη και του έδωσα τα εν λόγω περίπου 20 ονόματα με τις μεγαλύτερες καταθέσεις, ζητώντας του να κάνει έναν πρώτο έλεγχο στα στοιχεία αυτά για να αξιολογηθεί αν υπάρχει φορολογικό ενδιαφέρον.

Ο κ. Καπελέρης διεξήγαγε σχετική έρευνα και στη συνέχεια με ενημέρωσε, ότι από τα πρώτα στοιχεία που είχε συλλέξει, προέκυπταν ενδείξεις ότι για συγκεκριμένα πρόσωπα, παρόμοιου είδους καταθέσεις δεν μπορούσαν να δικαιολογηθούν από το φορολογικό τους προφίλ.

Με βάση τα πρώτα αυτά στοιχεία ήταν σαφές για μένα, η ανάγκη για την συνέχιση της έρευνας από το ΣΔΟΕ και η ανάγκη να γίνουν οι σχετικοί έλεγχοι. Κάτι το οποίο και ζήτησα από τον κ. Καπελέρη.

Επειδή το ζήτημα ήταν ευαίσθητο από πλευράς χειρισμού απορρήτου αλλά και νομιμότητας, στις 24 Ιανουαρίου 2011, συγκάλεσα σύσκεψη με θέμα τις καταθέσεις Ελλήνων στο εξωτερικό.

Στη σύσκεψη συζητήθηκαν διεξοδικά όλα τα θέματα σχετικά με τις καταθέσεις Ελλήνων σε ξένες χώρες, ιδιαίτερα στην Ελβετία, και τη δυνατότητα της πολιτείας να αντλήσει πληροφορίες και να διεξάγει έρευνες για τη σύλληψη της φοροδιαφυγής. Εκεί έγινε ιδιαίτερη αναφορά στα στοιχεία που είχαμε παραλάβει από τη Γαλλία και στα αποτελέσματα του πρώτου ελέγχου.

Στη σύσκεψη αυτή, αποφασίστηκε αφενός ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου να αναλάβει τις διαπραγματεύσεις με τις Ελβετικές Αρχές, σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών, και αφετέρου το ΣΔΟΕ να συνεχίσει την έρευνα, κάνοντας κάθε δυνατή χρήση των υπαρχουσών πληροφοριών - και έδωσα εντολές προς αυτή την κατεύθυνση.

Στο τέλος Ιανουαρίου του 2011 συμμετείχα στο Οικονομικό Φόρουμ του Νταβός στην Ελβετία. Εκεί συναντήθηκα με την ομόλογό μου Ελβετή Υπουργό Οικονομικών.

Η συνάντηση ήταν προγραμματισμένη και το θέμα της ήταν η εκκίνηση διαπραγμάτευσης για σύναψη διμερούς συμφωνίας Ελλάδος-Ελβετίας, για τη μεταβίβαση πληροφοριών σχετικά με το σύνολο των Ελλήνων με καταθέσεις σε όλες τις Ελβετικές τράπεζες, αντίστοιχες με τις συμφωνίες που διαπραγματεύονταν ήδη χώρες όπως η Γερμανία και Μεγάλη Βρετανία.

Συμφωνήσαμε να αρχίσει η επίσημη διαπραγμάτευση στο επίπεδο των Γενικών Γραμματέων των δύο Υπουργείων, όπως κι έγινε. Η συμφωνία αυτή παραμένει μέχρι σήμερα σε διαπραγμάτευση και δεν έχει ακόμη υπογραφεί.

Είναι αυτονόητο ότι οι διαπραγματεύσεις αυτές με δέσμευαν ως προς τον χειρισμό των στοιχείων.

Η προσπάθεια αυτή θα μπορούσε να τιναχτεί στον αέρα αν γινόταν γνωστό ότι κατείχαμε στοιχεία από μία Ελβετική τράπεζα τα οποία ήταν παράνομα και είχαν υποκλαπεί.

Τον Μάρτιο του 2011 ο κ. Καπελήρης αντικατέστησε τον μέχρι τότε Γενικό Γραμματέα Φορολογίας κ. Γεωργακόπουλο και τον Μάιο επελέγη ως Ειδικός Γραμματέας του ΣΔΟΕ ο τ. Εισαγγελέας κ. Διώτης.

Στις αρχές Ιουνίου του 2011, σε συνεργασία με τον κ. Διώτη συζητήσαμε τα στοιχεία που είχαμε λάβει από τη Γαλλία. Τον ενημέρωσα ότι τα στοιχεία αυτά αφορούν σε καταθέσεις Ελλήνων σε Ελβετική τράπεζα και έχουν έλθει στην κατοχή μας από τη Γαλλία, όπως και για το ότι ο προκάτοχός του είχε ξεκινήσει έρευνα στα ονόματα με τις μεγαλύτερες καταθέσεις.

Και του παρέδωσα τα πλήρη ηλεκτρονικά στοιχεία, σε μορφή usb, για να συνεχιστούν οι έρευνες σε όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα.

Με τον ανασχηματισμό που έγινε στη συνέχεια μετακινήθηκα σε άλλο Υπουργείο, και ως εκ τούτου εκεί τελειώνει και η όποια ανάμειξή μου με το θέμα αυτό.

Είναι συνεπώς δεδομένο ότι εγώ ζήτησα τα στοιχεία από τις γαλλικές αρχές, ότι εγώ τα παρέλαβα, ότι εγώ έδωσα τις μεγαλύτερες καταθέσεις για έρευνα και για πρώτο έλεγχο και ότι εγώ παρέδωσα στη συνέχεια στον κ. Διώτη ως διάδοχο του κ. Καπελήρη όλα τα στοιχεία για έλεγχο.

Αυτά είναι τα περιστατικά όπως συνέβησαν. Έρχομαι τώρα στα ερωτήματα τα οποία έχουν τεθεί σχετικά με την υπόθεση αυτή.

Υπάρχουν δύο ζητήματα: αυτό του χειρισμού των στοιχείων, και αυτό της «αλλοίωσης». Ξεκινώ από το πρώτο.

Ερώτημα: Γιατί δεν πρωτοκόλλησα τα στοιχεία όταν τα έλαβα από τη Γαλλία;

Καταρχήν, τι ακριβώς να πρωτοκολλήσω; Να βάλω σφραγίδα πρωτοκόλλου στο CD με τα 2000 αρχεία; Να βάλω σφραγίδα πρωτοκόλλου σε εκτύπωση όλων των αρχείων;

Αλλά υπάρχει κάτι πολύ σοβαρότερο. Πρωτοκόλληση σημαίνει επισημοποίηση κατοχής. Και εγώ εγνώριζα ότι τα στοιχεία αυτά μας είχαν δοθεί ως απόρρητα, και ότι οι ίδιες οι Γαλλικές Αρχές δεν τα είχαν λάβει με επίσημο τρόπο. Δεν ήθελα να διακινδυνεύσω τη διαρροή της έλευσής τους, ακυρώνοντας ουσιαστικά τη δυνατότητα αξιοποίησής τους.

Ήταν ο φόβος διαρροών υπερβολικός; Αν ναι, τότε γιατί διέρρευσαν τα στοιχεία αυτά αργότερα και δημοσιοποιήθηκαν; Γιατί διέρρευσαν και άλλες παρόμοιες λίστες; Γιατί αποκαλύφθηκε πριν μερικές ημέρες ότι ιδιωτική εταιρία εμπορεύεται πλήθος παρόμοιων στοιχείων;

Με όλα τα παραπάνω, ήμουν και είμαι βέβαιος ότι μη δίνοντας επίσημο χαρακτήρα στα εν λόγω στοιχεία έπραξα το καλύτερο δυνατό για να προστατεύσω τη δυνατότητα αξιοποίησής τους χωρίς να δημιουργηθούν προβλήματα με ξένες αρχές.

Εξάλλου η μη πρωτοκόλληση σε τι εμποδίζει την αξιοποίηση; Ειδικά μάλιστα όταν τα στοιχεία αυτά δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν με επίσημο τρόπο; Και δεδομένου ότι το ΣΔΟΕ υποχρεούται να αξιοποιεί και όλες τις ανεπίσημες πληροφορίες, ακόμα και ανώνυμες καταγγελίες.

Και αν έπρεπε να πρωτοκολληθούν, γιατί δεν τα πρωτοκόλλησαν και όλοι όσοι τα έλαβαν στη συνέχεια; Προφανώς, για τον ίδιο λόγο που δεν τα πρωτοκόλλησα και εγώ.

Ερώτημα: Γιατί στην αρχή επελέγησαν 20 ονόματα; Γιατί δεν έδωσα όλα τα στοιχεία στον Ειδικό Γραμματέα του ΣΔΟΕ κ. Καπελέρη; Έγινε διακριτική επιλογή;

Απάντηση: τα περίπου 20 ονόματα που έδωσα ήταν για μία πρώτη φάση ελέγχου. Αυτό το δείγμα από μόνο του εξάλλου κάλυπτε τις μισές περίπου συνολικές καταθέσεις. Και επέλεξα να ξεκινήσω έτσι και γιατί γνώριζα τη δυσκολία του ΣΔΟΕ σε παρόμοιες πολύπλοκες περιπτώσεις με χρήματα στο εξωτερικό.

Παράδειγμα τα στοιχεία της λίστας του Λιχτενστάιν που είχαν παραδοθεί, υπηρεσιακά και επίσημα από τη Γερμανία πριν πάω εγώ στο Υπουργείο και είχαν δοθεί στο ΣΔΟΕ για έλεγχο επί της Υπουργείας μου. Τα πρώτα αποτελέσματα της έρευνας του ΣΔΟΕ ήρθαν τον Ιούνιο του 2011, 14 μήνες αφού τα παρέλαβε το ΣΔΟΕ.

Ερώτημα: Γιατί αντιγράφηκε το cd σε usb;

Επειδή είναι πιο ασφαλές μέσο αποθήκευσης. Και για να υπάρχει ένα αντίγραφο των στοιχείων που λάβαμε.

Και εδώ να τονίσω κάτι, γιατί υπάρχει μια ολόκληρη φιλολογία για συνεργάτες μου. Αν υπάρχει ευθύνη – όποια ευθύνη – αυτή βαρύνει αποκλειστικά εμένα. Κανέναν άλλο. Τόσο ο συνεργάτης μου που μου έφερε τα 20 ονόματα, όσον και όποιος έκανε το αντίγραφο σε usb, ενήργησαν αυστηρά υπό τις οδηγίες μου.

Ερώτημα: Είναι δυνατόν να μην είδα εγώ τη λίστα; Να μην δω τα ονόματα των συγγενών μου;

Απάντηση: Δεν υπήρχε μία λίστα. Υπήρχαν 2000 περίπου αρχεία. Και δεν ήταν δουλειά μου να ανοίξω 2.000 αρχεία. Που άλλωστε και να ήθελα δεν θα μπορούσα να το κάνω, γιατί θα χρειαζόμουν μέρες.

Αυτό που είδα ήταν τα 20 ονόματα με τα μεγαλύτερα ποσά που μου προσκόμισε ο συνεργάτης μου σε χαρτί και τα οποία και έδωσα στον κ. Καπελέρη. Μέσα δε σε αυτά τα 20 ονόματα δεν υπάρχουν οι συγγενείς μου.

Ερώτημα: Πώς είναι δυνατόν να «έχασα» το πρωτότυπο CD;

Απάντηση: δεν «έχασα» το CD. Το έδωσα στη γραμματεία μου για φύλαξη. Και δεν γνωρίζω πού είναι σήμερα – αν δηλαδή παραμένει κάπου στο Υπουργείο, ή τι άλλο συνέβη. Σε μία περίοδο όπου όλοι γνωρίζουν την τεράστια καθημερινή πίεση και δουλειά που υπήρχε.

Είναι προφανές ότι αντικειμενικά – πολιτικά – πράγματι φέρω ευθύνη γι αυτό. Είναι προφανές ότι έπρεπε να υπάρξει καλύτερη διαχείριση και μεγαλύτερη επιμέλεια. Και λυπάμαι πολύ που αυτή η αστοχία μου έχει δώσει λαβή και στο να αμφισβητηθεί συνολικά η μεγάλη προσπάθεια που έκανε εκείνη την περίοδο η κυβέρνηση.

Όμως στη δική μου αντίληψη σημασία είχαν τα ηλεκτρονικά στοιχεία – τα οποία και έδωσα στον κ. Διώτη, και όχι το μέσο αποθήκευσης. Εξάλλου τα «αυθεντικά» και «πρωτότυπα» στοιχεία ήταν στη Γαλλία – όχι στο όποιο cd που μας είχε έρθει.

Ερώτημα: Μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν τα στοιχεία που έφερα από τη Γαλλία;

Πιστεύω πως ναι, και αυτό επεδίωξα. Όχι φυσικά να σταθούν σε δικαστήριο. Ούτε να χρησιμοποιηθούν για να γίνει φορολογικός καταλογισμός. Ούτε για να ζητηθεί δικαστική συνδρομή από την Ελβετία –το εξετάσαμε και αυτό ως ενδεχόμενο. Ούτε καν η ύπαρξη τους να ανακοινωθεί στα εμπλεκόμενα πρόσωπα. Για όλα αυτά είναι σαφές: δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν.

Μπορούσαν όμως να χρησιμοποιηθούν ως έναυσμα έρευνας, όπως μία ανώνυμη καταγγελία. Για να στοχεύσουν σε άτομα που πιθανώς φοροδιαφεύγουν, και να συλλεγούν άλλα πιθανά πρόσθετα στοιχεία για μια έρευνα φοροδιαφυγής. Αυτό περίμενα να κάνει το ΣΔΟΕ στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του – και έδωσα παράλληλα και τα κατάλληλα νομοθετικά εργαλεία για να κάνουν οι διωκτικές αρχές αυτή τη δουλειά.

Και άλλες χώρες που με αφορμή τη «λίστα Λαγκάρντ» ή άλλες αντίστοιχες λίστες έκαναν ελέγχους είχαν προβλήματα. Στη Γαλλία, για παράδειγμα, το ανώτατο ακυρωτικό δικαστήριο καταδίκασε την Γαλλική κυβέρνηση και ακύρωσε τις διοικητικές και δικαστικές πράξεις που έγιναν με βάση τα στοιχεία αυτά – γιατί ήταν παράνομα.

Ερώτημα: Έδωσα ή δεν έδωσα εντολές για να γίνει αυτή η έρευνα;

Απάντηση: και βέβαια έδωσα. Στην αρχή τα 20 ονόματα με τις μεγαλύτερες καταθέσεις, στη συνέχεια επανέλαβα τις εντολές για έρευνα σε σύσκεψη παρουσία πολλών, και τέλος έδωσα όλα τα ηλεκτρονικά στοιχεία στο νέο Ειδικό Γραμματέα του ΣΔΟΕ για να συνεχιστεί η έρευνα και ο έλεγχος.

Εξάλλου, το ΣΔΟΕ δεν είχε καν ανάγκη για εντολές για να κάνει τη δουλειά του. Αντίθετα έχει υποχρέωση να ερευνά παρόμοια στοιχεία στο πλαίσιο της επιχειρησιακής αυτονομίας που έχει και πρέπει να διαφυλάττει απέναντι σε κάθε πολιτική ηγεσία. Αυτονομία την οποία εγώ νομοθετικά

ενίσχυσα.

Και να θυμίσω ότι την περίοδο εκείνη – τον Ιούνιο του 2011 - είχε ήδη οριστεί και αναλάβει καθήκοντα ο Οικονομικός Εισαγγελέας, στον οποίο θα μπορούσε να απευθυνθεί το ΣΔΟΕ για βοήθεια, αν υπήρχε οποιοδήποτε πρόβλημα στις έρευνές του.

Οι απαντήσεις σε όλα αυτά τα ερωτήματα δεν είναι στον αέρα - έχουν συγκεκριμένες ημερομηνίες, περιστατικά, μαρτυρίες που τις στηρίζουν. Και δείχνουν ότι υπήρχε από εμένα η βούληση αλλά και οι συγκεκριμένες ενέργειες για να αξιοποιηθούν τα στοιχεία από τη Γαλλία.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο θέμα, αυτό της «αλλοίωσης».

Θεωρώ ότι οι εξελίξεις των τελευταίων ημερών από την έρευνα των Οικονομικών Εισαγγελιών διαμορφώνουν μία τελείως διαφορετική εικόνα από αυτή που υπήρχε όταν έγινε η πρόταση της προανακριτικής.

Με απλά λόγια, δεν εμπλέκομαι για τον πολύ απλό λόγο ότι το usb από το οποίο λείπουν τα ονόματα δεν είναι αυτό που εγώ παρέδωσα. Παρ'όλα αυτά, προφανώς και οφείλω να απαντήσω στα ερωτήματα που τίθενται.

Ερώτημα: Αλλοίωσα τα αρχεία; «Εσβησα» τα ονόματα συγγενικών μου προσώπων;

Δεν αλλοίωσα απολύτως τίποτα. Εκτός από το γεγονός ότι μία παρόμοια πράξη θα ήταν αντίθετη στις δικές μου αρχές και αξίες, θα ήταν παράλογο και βλακώδες αν γινόταν με τον τρόπο που φέρεται ότι έγινε.

Πρώτον, δεν είχα λόγο να το κάνω, αφού στις καταθέσεις τους στον οικονομικό εισαγγελέα οι συγγενείς μου προσκόμισαν στοιχεία ότι τα χρήματα αυτά ήταν νόμιμα και φορολογημένα.

Και λυπάμαι ειλικρινά που υποβλήθηκαν και αυτοί τις τελευταίες εβδομάδες σε έναν απίστευτο καννιβαλισμό από ορισμένα μέσα.

Δεύτερο, αν παραταύτα, ήθελα να κάνω τέτοια λαθροχειρία, δεν θα το έκανα με τρόπο που να με ενοχοποιεί τόσο εξόφθαλμα. Δεν θα μπορούσα για παράδειγμα να είχα αφαιρέσει όχι τα 3 ονόματα συγγενών μου αλλά 10, 20, 50, ώστε να θολώσω τα νερά; Ονόματα που να παραπέμπουν σε άλλους, όχι μόνο σεμένα;

Επιπλέον, όταν δημοσιοποιήθηκε η λίστα και τέθηκε θέμα σύγκρισης με τα «αυθεντικά» στοιχεία, αν πράγματι είχα αφαιρέσει τα ονόματα αυτά, δεν θα μπορούσα να βγω και να πω πως λείπουν ονόματα; Να καταγγείλω δηλαδή την απουσία των ονομάτων με δική μου πρωτοβουλία και πριν τεκμηριωθεί από συγκρίσεις;

Αντιθέτως, η διαγραφή των 3 και μόνο ονομάτων των συγγενών μου παραπέμπει σε προσπάθεια ενοχοποίησής μου.

Αυτό που πραγματικά συνέβη είναι πως έμαθα για τα 3 αυτά ονόματα που έλειπαν την ίδια ημέρα που το έμαθε όλος ο κόσμος, δηλαδή στις 28 Δεκεμβρίου 2012.

Είμαι σίγουρος ότι στο τέλος της όποιας διαδικασίας οι ευθύνες θα αποδοθούν εκεί που ανήκουν. Και αυτό το λέω, χωρίς να θέλω να ρίξω σκιά σε κανέναν. Αν και στη δική μου περίπτωση, το τεκμήριο αθωότητας έχει καταπατηθεί βάνανυσα, εγώ θα το σεβαστώ και δεν θα κατασκευάσω εκ των προτέρων σενάρια ενοχοποίησης κανενός.

Υπάρχει όμως ένα μείζον ζήτημα στο οποίο ήδη αναφέρθηκα.

Η πρόταση για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής όσο με αφορά βασίζεται σε μία σύγκριση: αυτή ανάμεσα στα στοιχεία που ζητήθηκαν εκ νέου και παρελήφθησαν από την Γαλλία τον Δεκέμβριο του 2012, με το – όπως ρητά αναφέρεται - «παραδοθέν από τον κ. Παπακωνσταντίνου usb».

Μόνο που σήμερα όλοι ξέρουμε ότι αυτό δεν είναι το usb που εγώ παρέδωσα. Είναι ένα άλλο που έχει δημιουργηθεί σχεδόν ένα μήνα αφότου είχα αποχωρήσει από το Υπουργείο.

Ποιες είναι συνεπώς οι «ενδείξεις» που οδηγούν στη διατύπωση της πρότασης για προανακριτική; Πού είμαι εγώ σε αυτή την ιστορία; Πού είναι το «αναμφισβήτητο» γεγονός που αναφέρεται στην πρόταση που βιάστηκαν τα κόμματα να καταθέσουν;

Με αυτά τα δεδομένα η πρόταση για άσκηση δίωξης εις βάρος μου για δήθεν νόθευση εγγράφου δεν στέκει. Υποψιάζομαι δε ότι αυτό το ξέρουν πολλοί σε αυτή την αίθουσα. Και φοβάμαι πως αντί να στοχεύει στη διερεύνηση του τι πράγματι έγινε, προδίδει την βιασύνη κατασκευής ενόχου.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές

Είμαι εδώ σήμερα για να απαντήσω σε όσα μου προσάπτονται για το χειρισμό των πληροφοριών που ζήτησα και πήραμε από τη Γαλλία, και για τα περί αλλοίωσης.

Όμως είμαι εδώ και για να απαντήσω σε ένα ευρύτερο ερώτημα, που εξηγεί γιατί αυτή η υπόθεση έχει καταστεί κεντρικό πολιτικό ζήτημα τους τελευταίους μήνες.

Προφανώς αυτό οφείλεται στην αίσθηση που έχει πολύς κόσμος ότι «μας έκοβαν μισθούς και συντάξεις, και την ίδια ώρα κάλυπταν φοροφυγάδες».

Δεν αναφέρομαι εδώ σε όλους όσους από την αρχή πολέμησαν την πολιτική που ακολουθήσαμε – τη μόνη πολιτική που μπορούσε να κρατήσει τη χώρα όρθια, την πολιτική που έχει πια επιβεβαιωθεί καθώς την ίδια πολιτική ακολουθεί στο ακέραιο και η σημερινή τρικομματική κυβέρνηση.

Δεν αναφέρομαι σε όλους όσους δεν μπορούν να κρύψουν τις πολιτικές τους επιδιώξεις – μιλώντας ανοιχτά για την «τιμωρία του Υπουργού του Μνημονίου, εκείνου που κατέστρεψε τη χώρα».

Αναφέρομαι σε όλους όσους δικαίως πιστεύουν ότι υπήρχε διαχρονικά έλλειψη βούλησης του πολιτικού συστήματος να κινήσει τη φοροδιαφυγή. Αλλά και σε όσους αμφιβάλουν για τη βούληση της κυβέρνησης της οποίας ήμουν Υπουργός Οικονομικών.

Και τους λέω, με απλά λόγια: όσα θετικά αποτελέσματα βλέπετε σήμερα για τη φοροδιαφυγή είναι αποτέλεσμα των αλλαγών που κάναμε από το 2010. Αλλαγές που έγιναν με μεγάλες συγκρούσεις, και με πάρα πολλές δυνάμεις απέναντι.

Με βάση αυτές τις αλλαγές, σήμερα, για πρώτη φορά, υπάρχουν πολλοί στη φυλακή κατηγορούμενοι για φορολογικά αδικήματα, για φοροδιαφυγή και ξέπλυμα βρώμικου χρήματος. Επιχειρηματίες, πολιτικοί, άνθρωποι ισχυροί που μέχρι πρότινος είχαν τη βεβαιότητα ότι είναι στο απυρόβλητο.

Για πρώτη φορά ελέγχονται όσοι έβγαλαν χρήματα στο εξωτερικό για το αν μπορούν να τα

δικαιολογήσουν.

Γιατί γίνονται αυτά σήμερα ενώ δεν γινόντουσαν πριν;

Επειδή τον Μάρτιο του 2010, ψηφίσαμε διάταξη στο ν. 3833 για τη συγκρότηση Ειδικών Κλιμακίων Ελέγχων με αυξημένες αρμοδιότητες για επικεντρωμένο έλεγχο.

Επειδή τον Απρίλιο του 2010, θεσπίσαμε διατάξεις στο ν. 3842 για την αποτελεσματική λειτουργία του ΣΔΟΕ με τη συγκρότηση Ειδικού Τμήματος Ανάκτησης Περιουσιακών Στοιχείων και Κεφαλαίων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες.

Επειδή τα ποινικά αδικήματα της φοροδιαφυγής, όπως είναι η απόκρυψη εισοδήματος συμπεριλήφθηκαν ρητά στα αδικήματα που διερευνώνται από την Αρχή για το ξέπλυμα μαύρου χρήματος και τιμωρούνται μέχρι και με δήμευση περιουσιών.

Επειδή τον Απρίλιο του 2010 κάναμε άρση του τραπεζικού απορρήτου προβλέποντας υποχρέωση των τραπεζών, να διαβιβάζουν στο Υπουργείο Οικονομικών κάθε στοιχείο οικονομικού και φορολογικού ενδιαφέροντος.

Επειδή διευκολύνθηκαν οι δυνατότητες αναγκαστικής είσπραξης με ειδικές νομοθετικές προβλέψεις, όπως είναι οι μαζικές κατασχέσεις εις χείρας τραπεζών και τρίτων.

Επειδή τον Σεπτέμβριο του 2010 με τον ν.3888, άλλαξε το βάρος της απόδειξης και μεταφέρθηκε στον φορολογούμενο, ο οποίος οφείλει πλέον να αποδείξει ότι όταν προκύπτει προσαύξηση περιουσίας από άνοιγμα λογαριασμών, αυτή έχει ήδη φορολογηθεί, αλλιώς επιβάλλεται φόρος.

Μέχρι τότε, οι ελεγκτικές υπηρεσίες ισχυρίζονταν ότι αν ανοίξουν λογαριασμούς και βρουν αδικαιολόγητες καταθέσεις, δεν είχαν το δικαίωμα να ελέγξουν και να φορολογηθούν οι αδήλωτες προσαυξήσεις περιουσίας.

Επειδή με δική μου πρωτοβουλία επιβλήθηκε φόρος 15% στα ακίνητα των offshore εταιρειών, κάτι που οδήγησε στο να ξετυλιχτεί το κουβάρι στην υπόθεση Τσοχατζόπουλου.

Επειδή με τρίτη νομοθετική παρέμβαση, Ν.3943 τον Μάρτιο του 2011, τα αδικήματα της φοροδιαφυγής τιμωρούνται πλέον με πολύ αυστηρότερες ποινές, ισχύει αυτόφωρο, και είναι δυνατή, για τα σοβαρότερα από αυτά, η προφυλάκιση.

Και να θυμίσω ότι η συγκεκριμένη διάταξη πέρασε μετά από ονομαστική ψηφοφορία με όλα τα κόμματα της τότε αντιπολίτευσης να την καταψηφίζουν.

Επειδή θεσπίσαμε τον «Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος», προκειμένου οι ελεγκτικές αρμοδιότητες στο πεδίο του οικονομικού εγκλήματος να καθοδηγούνται αποτελεσματικά και το ΣΔΟΕ να αποκτήσει ακόμα μεγαλύτερη επιχειρησιακή αυτοτέλεια.

Μια νομοθετική παρέμβαση, την οποία πολέμησαν πολλοί ακόμη και στο Υπουργικό Συμβούλιο της εποχής, και καταψήφισαν στη Βουλή κόμματα που σήμερα υποκριτικά ομνύουν στο όνομα του θεσμού.

Επειδή προβλέψαμε την αντικατάσταση του μη ικανού ή ακατάλληλου ελεγκτικού προσωπικού και την παραμονή του στις θέσεις, εφόσον επιτυγχάνονται συγκεκριμένοι ποσοτικοί στόχοι, και, ταυτόχρονα, την ανανέωση του προσωπικού του ΣΔΟΕ.

Επειδή συστήσαμε Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων, με σκοπό την αποκάλυψη επίορκων υπαλλήλων, που όλοι ξέρουμε ότι υπάρχουν.

Επειδή συστήσαμε Τμήμα Διεθνούς Διοικητικής Συνεργασίας, με αρμοδιότητα την ανταλλαγή φορολογικών πληροφοριών με άλλα κράτη και την άμεση προώθηση και αξιοποίηση των πληροφοριών που προωθούνται από αλλοδαπές αρχές.

Επειδή για πρώτη φορά η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής έγινε αντικείμενο συνεργασίας όλων των εμπλεκόμενων αρχών, του Υπουργείου Οικονομικών, της ΕΥΠ, του Οικονομικού Εισαγγελέα, της Αρχής για το ξέπλυμα του βρώμικου χρήματος, και του Υπουργείου της Προστασίας του Πολίτη.

Και είναι αλήθεια ότι θα ήθελα όλα αυτά να είχαν φέρει πιο γρήγορα αποτελέσματα στη διάρκεια της 20μηνιας θητείας μου ως Υπουργού Οικονομικών. Αλλά σε ποια άλλη περίοδο έχουν γίνει τόσα κατά της φοροδιαφυγής – και δη της επώνυμης φοροδιαφυγής – σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα;

Λύσαμε το πρόβλημα; Όχι. Αλλά για πρώτη φορά έγιναν τόσες τομές στον τρόπο αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής. Και με ορατό αποτέλεσμα στην αύξηση της φορολογικής συμμόρφωσης, παρά τις δύσκολες οικονομικές συνθήκες.

Δεν κάναμε επικοινωνιακά παιχνίδια. Κάναμε ουσιαστικές αλλαγές. Αλλαγές που σήμερα έχουν δημιουργήσει ένα άλλο τοπίο.

Ίσως τελικά, εξαιτίας όλων αυτών να βρίσκομαι σε αυτή τη θέση που βρίσκομαι σήμερα. Γιατί οι αλλαγές αυτές ενόχλησαν πολλούς.

Ποτέ δεν είχα προστάτες, πελατεία ή εξαρτήσεις. Ποτέ δεν έδωσα δικαιώματα σε κανέναν σε θέματα διαφάνειας, ποτέ δεν ενέδωσα σε πρακτικές πελατειακών διευθετήσεων. Αντιθέτως υπάρχουν πολλοί στους οποίους δεν έκανα τη χάρη ως Υπουργός Οικονομικών. Πολλοί με τους οποίους συγκρούστηκα.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές

Δεν εύχομαι στο χειρότερο εχθρό μου να ζήσει αυτό που βιώνω εγώ και η οικογένειά μου τις τελευταίες εβδομάδες. Δεν το εύχομαι σε κανέναν.

Καταδικαστικοί οι τίτλοι των εφημερίδων: «Ενοχος», «Καταζητείται - απο τ'αφτί στον Κορυδαλλό». Το ίδιο και στα κανάλια - συνοπτική δίκη από αυτόκλητους τηλεοπτικούς εισαγγελείς, και άμεση καταδίκη.

Για ποιο τεκμήριο αθωότητας μιλάμε; Καταδίκη άμεση και συντριπτική, χωρίς να τίθενται ερωτηματικά ούτε καν για τα προσχήματα.

Η πολιτική και προσωπική μου διαδρομή μέχρι σήμερα δεν έχει δώσει κανένα απολύτως δικαίωμα σε θέματα ηθικής τάξης. Και όσοι με γνωρίζουν προσωπικά γνωρίζουν και την οικονομική μου κατάσταση και τον ηθικό κώδικα με τον οποίο έχω πορευτεί.

Ούτε περιουσία έκανα με την πολιτική, ούτε λογαριασμούς σε ελβετικές τράπεζες έχω, ούτε off shore εταιρίες. Έχω μόνο δάνεια. Πόσοι από αυτούς που με εκτέλεσαν δημοσίως με συνοπτικές διαδικασίες μπορούν να πουν το ίδιο;

Είναι φανερό ότι κάποιιοι με θέλουν αποδιοπομπαίο τράγο - ο άνθρωπος στον οποίον θα χρεώσουν όλες τις αμαρτίες της μεταπολίτευσης. Την οργή του κόσμου για τις δυσκολίες που περνάει.

Εδώ και αρκετό καιρό, έχω στοχοποιηθεί προσωπικά όπως δεν έχει στοχοποιηθεί κανένας άλλος. Και αυτή η συστηματική προσπάθεια εις βάρος μου έχει ξεφύγει πλέον από το στόχο της πολιτικής ευθύνης και εδώ και καιρό έχει λάβει χαρακτηριστικά επιδίωξης ποινικής ενοχοποίησης, με προαναγγελία παραπομπής σε Ειδικό Δικαστήριο και φυλάκισης.

Πρώτα ήταν η μομφή για δήθεν φούσκωμα του ελλείμματος. Αντί να κληθούν να δώσουν εξηγήσεις αυτοί που εμφάνιζαν το έλλειμμα κατά 10 μονάδες του ΑΕΠ μικρότερο από ό,τι πραγματικά ήταν, εγκάλεσαν εμένα που δεν απέκρυπα την αλήθεια. Μια αλήθεια που αποδέχεται πλέον και η σημερινή τρικομματική κυβέρνηση.

Στη συνέχεια ήταν η μομφή για την υπογραφή του μνημονίου και οι κραυγές περί «προδοσίας». Τι σημασία έχει που αντίστοιχα μνημόνια υπογράφηκαν στην Πορτογαλία και στην Ιρλανδία, στην Κύπρο σήμερα – ήταν μήπως και εκεί προδότες;

Τι σημασία έχει που μετά το πρώτο μνημόνιο που υπέγραψα εγώ ακολούθησε δεύτερο και τρίτο – πιο επαχθή – και ότι αυτή την πολιτική ακολουθεί σήμερα και η τριτοκομματική κυβέρνηση;

Για όλα αυτά, φταίει ο Υπουργός Οικονομικών των 20 μηνών.

Δεν φταίει το πολιτικό, επιχειρηματικό και μιντιακό κατεστημένο της μεταπολίτευσης. Δεν φταίνει όλοι αυτοί που ήταν οι βασικοί συντελεστές της παθογένειας που μας έφερε στο χείλος της χρεοκοπίας. Φταίνει αυτοί που κλήθηκαν να βγάλουν τα κάστανα από τη φωτιά για να αποφύγει η χώρα τα χειρότερα.

Και έτσι φτάνουμε στο αποκορύφωμα της επιχείρησης ποινικής ενοχοποίησής μου με τη λεγόμενη «λίστα Λαγκάρντ».

Επαναλαμβάνω: εγώ ήμουν εκείνος που ζήτησα τη «λίστα Λαγκάρντ»! Το επιβεβαίωσε εξάλλου και χθες η ίδια η κυρία Λαγκάρντ. Εγώ ήμουν εκείνος που την έφερα στην Ελλάδα. Και όποια ενέργεια έγινε για τη διερεύνηση της λίστας έγινε επί δικών μου ημερών.

Αν δεν είχα ζητήσει τη λίστα, σήμερα δεν θα ήμουν εδώ για να δίνω εξηγήσεις. Αν την είχα δε πρωτοκολλήσει, θα είχε προ πολλού γίνει φείγ βολάν. Θα είχε ακυρωθεί η αξία της, αλλά και πάλι δεν θα χρειαζόταν σήμερα να δώσω εξηγήσεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Το λιγότερο που χρειάζεται η χώρα αυτή τη στιγμή είναι διαδικασίες που θα την εκθέσουν για άλλη μια φορά.

Κάνουν λάθος όσοι νομίζουν ότι το πολιτικό σύστημα της μεταπολίτευσης θα ξεπλυθεί στην πλάτη μου μέσω ειδικών δικαστηρίων, και με βάση χονδροειδώς αβάσιμες σε βάρος μου κατηγορίες.

Για τι πράγμα ακριβώς μιλάμε; Υπάρχει προσωπικό όφελος; Όχι. Ζημίωσα το δημόσιο; Όχι. Έκανα λαθροχειρία; Όχι.

Ας αναλογιστούν λοιπόν τις ευθύνες τους σε αυτή τη κορυφαία στιγμή για τη δημόσια ζωή της χώρας όλοι.

Δεν είμαι απλώς αθώος. Είμαι το αντικείμενο μιας χοντροκομμένης και εξόφθαλμης προσπάθειας ενοχοποίησης.

Δεν με ενδιαφέρουν οι παραγραφές. Με ενδιαφέρει το όνομά μου να είναι καθαρό – και να αποδοθούν οι ευθύνες όπου ανήκουν.

Και στο τέλος η αλήθεια θα δικαιωθεί. Κι αυτή την αλήθεια πρέπει να τη βλέπουμε κατάματα, αντί να κατασκευάζουμε ενόχους.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε».